

هنجاريابي مقدماتي آزمون فراشناخت ولز

مهرداد ثابت*

چکیده: هدف اساسی این مطالعه هنجاریابی آزمون فراشناخت ولز روی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی رودهن بود. بدین منظور، تعداد ۴۹۰ نفر از دانشجویان (۲۳۰ نفر پسر، ۲۶۰ نفر دختر) این دانشگاه به روش تصادفی مرحله‌ای انتخاب و با آزمون فراشناخت ولز مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج نشان داد ضریب اعتبار آزمون به روش آلفای کرونباخ، برای کل گروه برابر $.896$ ، پسران برابر $.902$ و دختران برابر $.858$ شد. خطای استاندارد پرسش نامه با توجه به انحراف استاندارد کل که برابر $.319/21$ شد، مساوی $.875/6$ بود. روایی این آزمون از دو طریق مورد بررسی قرار گرفت و نتایج یانگر روایی قبل قبول آن بود. همچنین تحلیل عاملی پرسش نامه یانگر آن است که ساختار عاملی پرسش نامه بر وجود یک عامل در اندازه گیری تأکید می‌کند.

واژه‌های کلیدی: فراشناخت، هنجاریابی، ولز، روان‌ستجی، تحلیل عاملی

مقدمه

فلاول^۱، معتقد است که توسعه حافظه ذخیره هوشمندانه داده‌ها در ذهن، بازیابی هوشمندانه داده‌ها از ذهن و کنترل هوشمندانه این ذخیره‌ها و بازیابی هاست که یک نوع فراحافظه و طبیعت توسعه حافظه است (فلاول، ۱۹۷۱). معمولاً، فراحافظه به دانش حافظه و فعالیت‌های حافظه‌ای و فراشناخت، به دانش شناخت و کنترل فعالیت‌های شناختی گفته می‌شود. اما اگر حافظه، «به کار بردن شناخت» تعریف شود (فلاول، ۱۹۷۱) این تمایز از بین می‌رود که در این صورت می‌توان فراحافظه را دانش به کاربردن شناخت تعریف کرد که همان فراشناخت است (هکر، ۱۹۹۸). فلاول (۱۹۷۹) فراحافظه را این طور توصیف کرده است: «دانش درباره متغیرهایی که اثر متقابل دارند و بر عملکرد تأثیر می‌گذارند. این متغیرها شامل خود، نوع تکلیف و راهبردها است». فراشناخت، به معنی فکر کردن درباره افکار خود است. فکر کردن می‌تواند درباره آنچه شخص

* عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران. Sabet@riau.ac.ir

1- Flavell

2- Hacker

تاریخ پذیرش: ۱۴/۱۲/۸۹

تاریخ دریافت: ۱۶/۱۱/۸۹

می‌داند باشد، (دانش فراشناخت) همچنین، می‌تواند درباره آنچه شخص درحال انجام دادن آن است باشد (مهارت‌های فراشناختی) یا حتی می‌تواند درباره حالت شناختی و احساس شخصی باشد (تجربه فراشناختی). برای این که بتوانیم بین افکار فراشناختی و افکار دیگر تمایز قابل شویم، لازم است که منع افکار فراشناختی را بررسی کنیم. افکار فراشناختی از واقعیت خارجی نشأت نمی‌گیرد و منع آن به بازنمایی‌های ذهنی شخص از آن واقعیت، مربوط می‌شود که می‌تواند شامل آنچه که شخص می‌داند، باشد؛ این که چطور کار می‌کند و چگونه شخص درباره آن احساس می‌کند. بنابراین، فراشناخت به تفکر درباره افکار، شناخت یا «دانش و شناخت درباره پدیده شناخت توصیف شده است» (فلالو، ۱۹۷۹). این عقیده که فراحافظه شامل ذخیره هوشمندانه اطلاعات درذهن، بازیابی هوشمندانه اطلاعات و کنترل هوشمندانه اطلاعات است، نشان می‌دهد که افکار فراشناختی عمدى، با برنامه و هدفمند است و به رفتارهای ذهنی آینده نگر تمایل دارد که می‌تواند برای انجام یافتن تکالیف شناختی به کار رود (فلالو، ۱۹۷۷). در سینم ۷ تا ۱۱ سالگی، شناخت منظم (طبقه‌بندی، پشت سرهم آوردن، تطابق و ارتباط) صورت می‌گیرد. در سینم جوانی، این عملیات، عینی^۱ صورت می‌گیرد، علاوه بر آن افکار، صوری^۲ نیز می‌شود و شخص می‌تواند ارتباطات منطقی در فکرش ایجاد کند. پیاژه به این عملیات، عملیات درجه دوم^۳ یا عملیات به توان دو می‌گوید (فلالو، ۱۹۷۱).

اینهلدر و پیاژه^۴ درباره عملیات درجه دوم، بیشتر توضیح داده‌اند. مفهوم عملیات درجه دوم ویژگی افکار صوری را دارد و فراتر از عملیات بر عملیات درجه اول است و به سیستم عملیات استنتاجی - قیاسی^۵ مربوط می‌شود؛ مثل عملیاتی که امکان پذیر است. بنابراین، عملیات درجه اول که فکر کردن درباره یک واقعیت خارجی است، می‌تواند وسیله‌ای برای افکار در درجات بالاتر شود تا الزاماً نه چیزی که واقعیت دارد، بلکه چیزی که ممکن است، کشف شود. (افکار صوری، تفکر درباره افکار است) (اینهلدر و پیاژه، ۱۹۸۵). با توجه به این توضیحات، فلالو (۱۹۷۷) چنین می‌نویسد: "راه دیگر بی‌بردن به این مفهوم این است که عملیات صوری یک نوع «فراتفکر» است؛ یعنی تفکر درباره افکار".

هشت سال پس از درخواست برای تحقیق درباره فراحافظه، فلالو، علاقه‌فرآگیر به این بخش جدید «توسعه شناختی» را تأیید کرد. در آن زمان، پایه‌های تحقیقات فراشناختی توسعه براون^۶

1- concrete operation
4- Inhelder & Piaget

2- formal thought

5-hypothetico deductive operation

3-second degree operation

6- Brown

(۱۹۷۸) بلمونت و باترفیلد^۱ (۱۹۶۹) هاگن و کینگ سلی^۲ (۱۹۶۸) کرسینی^۳ (۱۹۷۱) هارت^۴ (۱۹۶۵) و مارک من^۵ (۱۹۷۷) پایه گذاری شد.

بخش‌های مورد علاقه محققان به این موضوعات مانند در ک مطلب، توجه، حافظه، حل مسأله، خود تنظیمی و آموزش به خود، مربوط می‌شد. این تحقیقات، به تحقیقات قبلی در زمینه پردازش اطلاعات توسط میلر^۶ (۱۹۵۳) نیوال، شاو و سیمون^۷ (۱۹۵۳) و اتکینسون و شیفرین^۸ (۱۹۶۸) اضافه شد. در این تحقیقات، به ورود و خروج اطلاعات از ساختار سیستم ذهن توجه شده است. چگونگی ذخیره اطلاعات، چگونگی بازیابی اطلاعات و چگونگی توسعه ساختار ذهن با سن و چگونگی کنترل جایگزینی و بازیابی اطلاعات کنترل در این زمینه مطرح می‌شود.

بر طبق نظریه فلاول (۱۹۷۹) قابلیت شخص برای ادراک و کنترل «فعالیت‌های شناختی» از طریق ارتباط متقابل چهار پدیده صورت می‌گیرد: ۱. دانش شناختی^۹ ۲. تجارب شناختی^{۱۰} ۳. اهداف^{۱۱} ۴. تنظیم شناخت^{۱۲}.

دانش شناخت شامل دانش در سه زمینه است: دانش درباره تکلیفی که باید انجام شود، راه انجام دادن آن و این که در چه زمانی باید از این راه استفاده کرد. تنظیم شناخت، شامل راهبردهایی است که برای رسیدن به هدف و کنترل پیشرفت می‌توان از آنها استفاده کرد. دانش شناخت، ممکن است موجب کسب تجاربی شود که فلاول از آن به عنوان تجارب حسی یا شناختی یاد کرده که با فعالیت‌های فکری همراه است. وقتی که دانشجویی، افکارش را بلند به زبان می‌آورد دانش شناختش در چند بخش مشخص می‌شود، مثلاً زمانی که دانشجو می‌داند چطور سطح زیرخم با جمع مساحت مستطیل‌های تقسیم شده به دست می‌آید ولی این مطلب را به اندازه کافی برای امتحان دادن، نفهمیده است.

تجارب شناختی در چند بخش مشخص شده است؛ مثلاً زمانی که دانشجو می‌داند، می‌تواند بفهمد که با پیدا کردن مساحت مستطیل‌های زیرخم می‌توان سطح زیرخم را محاسبه کرد ولی احساس می‌کند که هنوز موردی هست که او متوجه آن نشده است. آنچه او می‌خواهد بفهمد این است که چگونه سطح زیرخم با کوچک شدن مستطیل‌ها به دست می‌آید و بالاخره، وقتی درباره زمان برگزاری امتحان می‌شنود، احساس می‌کند که نمره‌اش در امتحان خوب نخواهد شد. تنظیم دانش، در انعکاس با احساس شناختی است که دانشجو مطلب را درست نفهمیده است و تمرکز

1- Belmont & Butterfield

2- Hagen & Kingsley

3- Corsini

4- Hart

5- Markman

6- Miller

7- Newell , Shaw & Simon

8- Atkinson & Shiffrin

9-knowledge of Cognition

10- regulation of Cognition

را بر گفته‌های استاد و نمودار زیاد می‌کند. استفاده از این راهبرد ممکن است در اثر انتخاب آگاهانه و عمدی یا یک پاسخ خودکار در اثر یادگیری سال‌های متوالی باشد.

بنابراین فراشناخت، شامل کنترل فعل و تنظیم فعالیت‌های شناختی برای دستیابی به اهداف شناختی است (فلاول، ۱۹۷۷). کنترل و تنظیم می‌تواند به شکل بررسی کردن، برنامه‌ریزی کردن، انتخاب و استنباط (براون و کمپیون^۱، ۱۹۷۷) از خود سؤال کردن، درون نگری (براون، ۱۹۷۸) و تفسیر فعالیت‌های یادگیری باشد (فلاول و ولمن^۲، ۱۹۷۷) یا این که به صورت آنچه شخص می‌داند به منظور کامل انجام دادن تکلیف باشد. اما همگام با کنترل و تنظیم آگاهانه و فعل فعالیت‌های فکری، این احتمال وجود دارد که تفکر درباره فعالیت فکری به دلیل استفاده مکرر و خوب یاد گرفتن، به صورت خودکار و در نتیجه نیاز آگاهانه باشد. کنترل آگاهانه فعالیت‌های فکری و اهداف، ممکن است با ذخیره و بازیابی مؤثر و به دلیل استفاده مکرر و خوب یادگرفتن، به صورت خودکار دریابد. اگرچه ارتباط بین فراحافظه - حافظه از بین نمی‌رود اما نیاز به این که فعالیت فکری کاملاً آگاهانه باشد، کاهش می‌یابد (فلاول و والمن، ۱۹۷۷).

همان طور که قبلاً توضیح داده شد، استفاده دانشجو از راهبرد افزایش تمرکز، ممکن است انتخابی هوشیارانه و عمدی باشد یا ممکن است یک پاسخ خودکار در اثر فهمیدن این موضوع باشد که یادگیری مطالب مشکل به تلاش ذهنی بیشتر، بستگی دارد (نیکولاوس و میلر^۳، ۱۹۸۴). زمانی که پاسخ به صورت خودکار است، این سؤال پیش می‌آید که آیا استفاده از راهبرد، یک فعالیت فراشناختی است یا فقط فعالیتی شناختی؟ آیا ممکن است زمان‌های پیش، چنین پاسخی عمدی و هوشیارانه باشد؟ آیا به فعالیتی که زمانی فراشناختی بوده ولی حالا به دلیل استفاده مکرر به صورت خودکار درآمده است، می‌توان گفت که هنوز فراشناختی است؟ از آنجا که اشخاص، معمولاً از نتایج فعالیت‌های خودکار، آگاهی دارند ولی از خود آن فعالیت آگاهی ندارند، نمی‌توانند درباره روند آن فعالیت گزارش دهند (اریکسون و سیمون^۴، ۱۹۸۰). به فعالیت فکری که زمانی آگاهانه بوده ولی اکنون به صورت خودکار درآمده است، نمی‌توان فراشناختی گفت. طبیعت خودکار این فعالیت‌ها با ویژگی‌های فراشناخت؛ یعنی آگاهی از خود به عنوان عمل کننده در محیط و ذخیره کننده و بازیابنده عمدی اطلاعات، تناقض دارد. بنابراین، می‌توان مفهوم فراشناخت را فعالیت‌های فکری هوشیارانه و عمدی دانست (بارکوسکی و موتاکریشنا^۵؛ ۱۹۹۲).

1- Brown & Campione
4- Ericsson & Simon

2- Flavell & Wellman
5- Borkowski & Muthukrishna

3- Nicholls & Miller

کر، الکساندر وفولدزبنت^۱، ۱۹۹۴؛ دیویدسون، دوزر و استنبرگ^۲، ۱۹۹۴؛ پاریس و وینوگارد^۳، ۱۹۹۰.

فعالیت های فکری عمدى و هوشیارانه، نه فقط قابل کنترل اند، بلکه قابل گزارش دادن نیز هستند و می توانند در دسترس محققان قرار گیرند.

کلو^۴ (۱۹۸۲) دو مورد را به فعالیت های فکری فراشناختی نسبت می دهد: ۱. شخص درباره فعالیت های فکری خود علم دارد، ۲. شخص می تواند فعالیت های فکری خود را کنترل و تنظیم کند. نکته مهم تر این که کلو بر اهمیت تحقیقات فراشناختی به منظور درک بهتر فعالیت های فکری تأکید کرده است و انسان را نه تنها به عنوان موجودی که فکر می کند بلکه موجودی که قدرت خود تنظیمی دارد و می تواند فعالیت های فکری خود را ارزیابی و آن را به سوی هدف هدایت کند، در نظر می گیرد.

این مهم است که شخص، خود را به عنوان ایجاد کننده فکر بیند. افکار شخص به صورت غیرارادی به وجود نمی آید بلکه خود شخص آن را ایجاد می کند و می تواند به صورت عمدى تنظیم شود؛ به عبارت دیگر، افکار شخص تحت کنترل شخص است (کلو، ۱۹۸۲) اما این که آیا اشخاص می توانند فعالیت های فکری خود را تنظیم و کنترل کنند و نیز چطور و در چه زمانی آنها می توانند این کار را انجام دهند، به تکلیف، نیازهای تکلیف، دانش شخص از تکلیف و انتخاب راهبردهای شناختی بستگی دارد که در انجام دادن تکلیف می تواند به کار رود. همچنین به این بستگی دارد که چطور اشخاص، خود را به عنوان یک نیروی خود تنظیم کننده «ایجاد کننده افکار» می بینند (کلو، ۱۹۸۲)؛ مثلاً بعضی از اشخاص معتقدند که در حل مسایل ریاضی، ضعیف هستند و بنابراین، انگیزه کافی ندارند که روی راه حل کار کرده و آن را کنترل و تنظیم کنند. همچنین، بعضی از افراد هنگام صحبت کردن در حضور جمع آن قدر مضطرب و ناراحت می شوند که نمی توانند صحبت کنند تا چه رسد به آنکه آن را کنترل و تنظیم کنند. بنابراین، حالات احساسی شخص به عنوان پیش نیاز دانش و راهبردهای مورد نیاز برای انجام دادن تکلیف، به شمار می رود و این انگیزه های شخصی معمولاً روند کسب راهبردهای جدید، تبدیل راهبرد و کیفیت درک را مشخص می کند.

پاریس و وینوگارد^۵ (۱۹۹۰) معتقدند که محققان، دو ویژگی اصلی فراشناخت را شناخته اند: «ارزیابی شناخت خود و مدیریت شناخت خود». ارزیابی شناخت خود، شامل دانش شخص از دانش

1- Carr & Folds
4- Kluwe

2- Davidson, Deuser & Sternberg
5. Paris & Winograd

3- Paris & Winograd

و استعدادهای خود و حالات احساسی خود از دانش، استعدادها، انگیزه و ویژگی‌ها به عنوان یادگیرنده است. چنین ارزیابی‌هایی به این سؤالات جواب می‌دهد: «چه می‌دانید؟ چطور فکر می‌کنید؟ چه موقع و چرا از دانش و راهبردها باید استفاده کنید؟»

به ارزیابی شناخت خود و مدیریت شناخت خود «فراشناخت در عمل» گفته می‌شود؛ یعنی فعالیت‌های ذهنی که موجب حل بهتر مسأله می‌شود. برای تمرکز بر ارزیابی شناخت خود و مدیریت شناخت خود لازم است، یادگیرنده در مدیریت ساخت دانش خود، به طور فعال دخالت کند.

این تعریف از فراشناخت، یک چشم‌انداز کلی از فعالیت‌های فکری مربوط به آن است، البته، درباره ویژگی‌ها و پویایی‌های فعالیت‌های فراشناختی می‌توان بیشتر سخن گفت. مفهومی که در ۱۹۷۰ به عنوان «نامعلوم» مطرح شده بود، در طول زمان به صورت مفهوم مشخصی در آمده و در بسیاری از تحقیقات روان‌شناسی یافت می‌شود. به طور کلی، به نظر می‌رسد که تعریف فراشناخت، باید حداقل شامل مفاهیم زیر باشد: دانش، از دانش خود، از فعالیتهای ذهنی، از حالات شناختی، احساسی، استعداد کنترل و تنظیم هوشیارانه و عمدمی دانش، فعالیتهای ذهنی و حالات شناختی و احساسی.

روش پردازش اطلاعات در مطالعات شخصی را، روانشناسان تجربه گرای آمریکایی در حوزه روان‌شناسی وارد کرده‌اند. این روش «پردازش شناختی» گفته می‌شود. توجه روانشناسی که در مطالعات خود از این روش استفاده می‌کند، معطوف به بسیاری از همان پدیده‌هایی است که پیازه و همکارانش در توجیه نظریه خود عنوان کرده‌اند. اما اصطلاحات و روش‌هایی که آنان به کار می‌گیرند، نشانگر استفاده آن از کامپیوتر به عنوان استعاره یا مدلی برای تفکر انسان است. در این رویکرد، بیشتر به ارایه مدل‌هایی درباره توانایی و عملکرد کودکان در رویارویی با مسایل مختلف توجه می‌شود.

پردازش اطلاعات، اغلب با محرک که یعنی «درونداد» شروع می‌شود. برای آنکه محرک در دستگاه پردازش اطلاعات عمل خود را انجام دهد ابتدا باید «پاسخ جهت دار» را برانگیزد. پاسخ مذبور «توجه» ما را روی محرک، متوجه کر می‌سازد که در حقیقت آغاز فرایند ذهنی است. محرک‌ها یا اطلاعات ورودی در فاصله کوتاهی کمتر از «نیم ثانیه در مخزن حسی کوتاه مدت (STSS)» ذخیره می‌شود. ظرفیت مخزن حسی کوتاه مدت، احتمالاً نامحدود بوده و ممکن است برای هر یک از حواس، مرکز ذخیره جداگانه ای داشته باشد. اگر به اطلاعات موجود در این

مخزن توجه نشود، فراموش می شوند و در صورتی که مورد «توجه» قرار گيرند به حافظه کوتاه مدت یا حافظه فعل متنقل می شود.

حافظه فعل

حافظه فعل، حافظه آگاه است؛ یعنی آنچه در هر لحظه به آن آگاهی داریم. ظرفیت حافظه فعل محدود است. اگر اطلاعات موجود در این حافظه، مرور ذهنی یا رمزگردانی شوند، همچنان در کانون توجه باقی می مانند یا به حافظه بلندمدت متنقل می شوند. ظرفیت حافظه بلند مدت، نیز احتمالاً نامحدود است و اطلاعاتی که در این حافظه ذخیره می شود، تقریباً هرگز فراموش نمی شود، اگرچه ممکن است به علت جستجوی غیرصحیح قادر نباشیم مطالب ذخیره شده در این حافظه را به خوبی بازیابی کنیم. در بین نظریه پردازان معاصر در زمینه پردازشگری اطلاعات، می توان به کیس اشاره کرد: نظریه کیس (1998) در رشد شناخت، بیشتر بر حافظه فعل متمرکز است و به نظر او این حافظه دارای دو بعد است: فضای اجرا و فضای انباشت کوتاه مدت. فضای اجرا در واقع برای پردازش اطلاعات به کار می رود. در حالی که از فضای انباشت برای نگهداری اطلاعات جهت پردازش های بعدی استفاده می شود.

از آنجا که در فضای انباشت، اطلاعات کسب شده، جهت پردازش های بعدی برای مدت زمان کوتاهی نگهداری می شود، هیچ گونه پردازشی در این قسمت از حافظه فعل صورت نمی گیرد و تمام پردازش ها در فضای اجرا اتفاق می افتد. بنابراین، عمل تفکر و سایر فرایندهای ذهنی سطح بالا مانند فرا شناخت، در این قسمت از حافظه شکل می گیرد و تمام آگاهی ها و تصمیم گیری ها، حاصل پردازش های انجام شده در فضای اجراست.

در یک جمع بندی، به نظر می رسد که آموزش های فراشناختی، متوجه حافظه و متأثر از یافته ها و نظریات پردازشگری اطلاعات است بنابراین، این دیدگاه را می توان به عنوان نظریه ای که در مباحث فرا شناختی مشارکت دارد، در نظر گرفت. یک جستجوی سریع در نظریات شناختی، ما را به تعبیر فرمولفه ای در نظریه استنبرگ می رساند. وی این تعبیر را ضمن بیان یکی از جدیدترین نظریات هوش مطرح کرده است. او یکی از دانشمندان معاصر در دانشگاه ییل است که نظریه خود را براساس مدل پردازش اطلاعات در مورد هوش، چنین بیان کرده است:

هوش دارای ۳ مؤلفه اصلی است:

۱. مؤلفه عملکرد

۲. مؤلفه مربوط به کسب دانش

۳. فرامؤلفه

مؤلفه‌های کسب دانش، به تنها بی نمی تواند نشان دهنده هوش باشند بلکه این فرامؤلفه است که مؤلفه‌های عملکرد و کسب دانش را هدایت می کند. فرامؤلفه، همان فرایندهای مدیریتی است که مسؤول درک ماهیت مسائل، تصمیم‌گیری در این مورد که کدام یک از اجزای عملکرد برای برخورد با مسئله‌ای خاص را باید مورد استفاده قرار داد، انتخاب راهبرد‌ها برای ترکیب اجزاء عملکرد به منظور حل مسئله و پیگیری کارهایی است که انجام گرفته و یا برای «حل مسئله» باید انجام گیرد.

سه مؤلفه استنبرگ را می توان در انجام تکلیف به منظور دستیابی به یک راه حل یا یک هدف به کار برد. برخی از مؤلفه‌ها به ویژه فرامؤلفه، برای انجام تکالیف یادگیری به کار می رود در حالی که کاربرد برخی دیگر، برای حوزه‌های محدود تری از تکلیف است.

در سیستم پیشنهادی استنبرگ، فرامؤلفه، به طور مستقیم، دیگر مؤلفه‌ها را به کار می اندازند و نیز از آنها بازخورد دریافت می کند. به این ترتیب از طریق فرامؤلفه، کنترل بر کل سیستم اعمال می شود و تمامی اطلاعات به طور مستقیم به فرامؤلفه می رسد. مؤلفه‌های دیگر، فقط می توانند به طور غیرمستقیم یکدیگر را به فعالیت و اداشته و از یکدیگر بازخورد دریافت کنند، در همه حالات، فرامؤلفه نقش میانجی را ایفا می کند و می توان آن را با جریان‌های فراشناختی، قابل مقایسه دانست.

استنبرگ، تفاوت‌های افراد در عملکرد ذهنی را ناشی از تفاوت آنها در این سه جنبه از هوش می داند. به ویژه معتقد است افرادی که از نظر ذهنی پیشتراند، بیشتر وقت خود را صرف پردازش های مربوط به فرامؤلفه می کنند. علاوه بر این، به نظر او تغییرات عمده‌ای که در طول رشد، در زمینه عملکرد ذهنی پدید می آید، منوط به افزایش پیچیدگی پردازش‌های فرامؤلفه‌ای است.

شناخت و فرا‌شناخت

با توجه به نظریه‌های مورد بحث می توان گفت شناخت در زبان رایج، به معنای «دانستن» است ولی به بیان روانشناسی، به جریان‌های تفکر، یادگیری، سازمان دادن، ذخیره سازی و به کارگیری اطلاعات اطلاق می شود. این مفهوم، فرایندهای عمده‌ای چون کشف کردن، تعبیر، رده بندی، یادآوری، ارزیابی مفاهیم، استنتاج اصول و استبطاط قوانین، به تصور آوردن امکانات، ایجاد راهبردها، خیال پردازی و روایا را نیز در بر می گیرد (ماسن و دیگران، ۲۰۰۶).

فراشناخت، اصطلاحی است که اول بار توسط فلاول (۱۹۷۶) به کار رفت تا دانش فرد در مورد فرایندهای شناختی و تولیدات یا هر چیز مربوط به آن را توصیف کند. استدلال بر این است که هر اندازه شناخت فرآگیرنده از خود (توانمندی ها و ناتوانی ها) بیشتر باشد، میزان انتقال یادگیری در او بالا خواهد رفت. فلاول معتقد است فراشناخت دانش فرد درباره جریان یا فرایندهای شناختی خود است و شامل به عمل آوردن، منظم کردن و هماهنگ کردن مجموعه این فرایندها است. به این سبب می توان فراشناخت را به معنای شناسایی خود به مثابه یک موجود متحرک دانست. آگاهی فراشناختی، نقش بارزی در برقراری یک توجه گزینشی، حل مسئله، کنترل خود، خودآموزی و تغییر رفتار دارد.

براون (۱۹۸۰) فراشناخت را به صورت آگاهی فرد از فعالیت شناختی خود و ارزش های مورد استفاده برای تنظیم فرایندهای فرد تعریف کرده است.
تعاریف فراشناخت

روانشناسان شناختی هم تعاریفی از فراشناخت ارایه داده اند که عبارتند از: دانش فرد در مورد فرایندها، تولیدات شناختی یا هر چیز مربوط به آن (فلاول، ۱۹۷۶)؛ تفکر راهبردی (لیسبون و ویکسون، ۱۹۸۳)؛ تفکر درباره تفکر (آرمبراستر و براون، ۱۹۸۴)، به نقل از گلور و بروینیگ، ۱۹۹۰؛ آگاهی فرد نسبت به فرایندها و راهبردهای شناختی (مستهرز؛ به نقل از فلاول، ۱۹۸۵)؛ هر گونه دانش یا فعالیت شناختی که موضوع آن "شناخت یا تنظیم شناخت" باشد (فلاول، ۱۹۸۵)؛ دانش و کنترلی که فرد بر فعالیت های فکری و یادگیری خود دارد (کراس و پاریس، ۱۹۸۸) و علم به علم (جانسون لیرد، به نقل از خرازی، ۱۳۷۸).

براون (۱۹۸۳)؛ به نقل از ولز و همکاران، ۱۹۹۵) اظهارنظر می کند که برخی از راهبردهای مطالعه که اکروز فراشناختی نامیده می شوند قبلاً بر چسب شناختی داشته اند؛ مثلاً این نکته در مورد راهبرد "خودپرستی" دیده می شود. از آنجا که این راهبرد، یادگیری را تنظیم می کند، امروز به عنوان راهبرد فراشناختی معرفی می شود.

راهبرد "خودپرستی" هنگام خواندن یک متن اتفاق می افند. اگر فرایند رفتارهای مطالعه خود (نظیر فرایند در حال جریان، راهبردهای انتخاب شده و ...) را تجزیه کنیم، در این صورت می توان از فراشناخت سخن گفت زیرا بر عملیات ذهنی خواندن، عملیات ذهنی صورت گرفته است (ولز و همکاران، ۱۹۹۵).

اسلیف و همکاران (۱۹۸۵) در مطالعه ای به منظور مشخص کردن قابلیت فراشناخت از

شناخت، ۴۸ دانش آموز را مورد آزمون قرار دادند که ۲۴ نفر آنها، عادی و بقیه، دارای اختلال یادگیری در ریاضی بودند که از نظر "بهره هوشی و عوامل شناختی" با یکدیگر همتا شدند. نتایج نشان داد که دو گروه در مورد مؤلفه‌های فراشناخت (دانش در مورد شناخت) با یکدیگر متفاوتند. تفاوت شناخت و فراشناخت در مطالعه فوق به این دلیل است که دو گروه مورد مطالعه از لحاظ عوامل شناختی همتا بودند، ولی نتایج حاکی از نوع دیگری تفاوت بود که به آن فراشناخت گفته می‌شود. اگرچه نتایج این پژوهش، دلیل خوبی برای تمایز شناخت و فراشناخت است اما پژوهش‌های دیگر نیز در این زمینه، ضروری به نظر می‌رسد (اطف آبادی، ۱۳۸۹).

فراشناخت

فراشناخت به گونه‌های مختلفی تقسیم بندی می‌شود. یکر و براون (۱۹۸۵) معتقدند، به طور کلی دو نوع فراشناخت به هم پیوسته، تحت عنوان "دانش، درباره شناخت" و "تنظيم شناخت و نظارت بر آن" وجود دارد. کراس و پاریس (۱۹۸۸) معتقدند فراشناخت، دارای دو طبقه‌گسترده از فعالیت‌های ذهنی است این فعالیت‌ها عبارتند از: "دانش خودارزیابی" و "خود مدیریتی". جزء اول از نظر ایشان راجع به مسئله شناخت و جزء دوم، در مورد فکر کردن است. تقسیم بندی سوم نیز توسط وینوگراد و پاریس صورت گرفته است. در این تقسیم، فراشناخت عبارت از دو جزء است: دانش و کنترل خود، دانش و کنترل فرایند. با بررسی این مطالب و توضیحاتی که در مورد آنها داده شده، نکات زیر بارز می‌شود: اطلاع از فراشناخت، زمانی به وقوع می‌پیوندد که دانش آموzan از توانایی‌های شناختی خودآگاه‌اند؛ برای مثال، دانش آموزی که از ضعف حافظه خود آگاه است، ممکن است رئوس تکالیف روزانه‌ای که باید انجام دهد را یادداشت کند تا در منزل بدون فراموشی آنها را انجام دهد.

بخش دوم فراشناخت، تفکری است که فکر را تنظیم و بر آن نظارت می‌کند. کراس و پاریس (۱۹۸۸) معتقدند این بخش، به فعالیت‌هایی اشاره دارد که دانش آموzan با درگیر شدن در آن به انجام "وظایيف شناختی" خود کمک می‌کنند و اغلب در این گونه فعالیت‌های "خود تنظیمي" اطلاعی ندارد؛ برای مثال، کمتر اتفاق می‌افتد کسانی که در خواندن قوی هستند از جریان تنظیم و نظارت بر خواندن خویش آگاه باشند، مگر آنکه بروز اشکالی (مانند مشاهده کلمه نا آشنا) به ایشان هشدار دهد که در خواندن مشکل دارند (خرازی، ۱۳۷۸).

در این گونه موارد، خوانندگان خوب ممکن است مجدداً متن را بخوانند و سعی کنند از موضوع متن، معنای کلمه را تشخیص دهند یا حتی به کتاب دیگری مراجعه کنند.

به نظر فلاول (۱۹۸۵) فراشناخت، از دو طبقه تجزیه فراشناختی و دانش فراشناختی تشکیل شده است، ظاهراً تقسیم بندی فلاول در مجتمع علمی روان شناسی شناختی از مقبولیت بیشتری برخوردار است زیرا تحلیل عاملی تست های فراشناختی، عنوانین این تقسیم بندی را به عنوان عامل های استخراج شده، مورد بررسی قرار می دهد.

از آنجا که مهارت های فراشناختی مهارت های هدایت کننده ای هستند که ضمن یادگیری، فعال شده و باعث انتقال بهتر آن می شود (سیف، ۱۳۸۳) هدف پژوهش حاضر، این است که با استاندارد کردن آزمون فراشناختی ولز برای دانشجویان ایرانی، ابزاری در اختیار پژوهشگران، استادان، معلمان و ... قرار دهیم تا شاید بتوانند یکی از رموز موفقیت افراد و عدم موفقیت آنها را کشف کنند. این آزمون دارای پنج مهارت است که شامل: باورهای نگران ساز مثبت، کنترل ناپذیری و احساس خطر، باورهایی درباره توانایی های شناختی، باورهای منفی عمومی و خودآگاهی شناختی، که در مجموع فراشناخت را می سازند. تک تک این مهارت ها با موفقیت و عدم موفقیت در یادگیری ارتباط دارند و نکته مثبت این که فراشناخت، قابل افزایش است.

روش

این مطالعه، یک پژوهش میدانی از نوع کاوشی یا اکتشافی^۱ است که براساس نظریه روان‌سنگی کلاسیک بنا شده و تحقیق در حوزه آزمون‌سازی^۲ به حساب می‌آید. هدف این تحقیق، نرم یابی و سنجش میزان اعتبار و روایی آزمون فراشناخت ولز^۳ است. در اجرای این پژوهش، حتی المقدور شیوه کار و دستورالعمل هایی که سازندگان آزمون در تهیه و ساخت آزمون ها به کار می‌برند، مدنظر قرار گرفته است.

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه گیری

جامعه آماری این پژوهش عبارت است از کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد رودهن که در سال ۱۳۸۸ در این واحد مشغول به تحصیل بوده اند. تعیین حجم نمونه در دو مرحله انجام می‌گیرد:

الف: در مرحله پیش تجربی ۱۰۰ نفر

ب: در مرحله اصلی ۵۰۰ نفر که از فرمول زیر محاسبه می شود. $n = \frac{z^2 \delta^2}{d^2}$

مطالعه پیش تجربی ۱۰۰ نفر دانشجو (۵۰ نفر پسر و ۵۰ نفر دختر) انتخاب شدند و با آزمون

فراشناخت ولز و آزمون فراشناخت سوانسون به طور همزمان مورد اندازه گیری قرار گرفتند. در مرحله دوم از نمونه برداری تصادفی چند مرحله‌ای استفاده می‌شود.

ابزار پژوهش

آزمون فراشناخت ولز: این آزمون، در سال ۱۹۹۷ توسط ولز ساخته شد و در سال ۱۳۸۱، توسط ساداتی به فارسی برگردانده شده است. این پرسش نامه، باورهای مردم در مورد تفکرشن را مورد سؤال قرار می‌دهد و دارای ۶۵ ماده است که در مجموع، از پنج مؤلفه تشکیل شده است. باورهای نگرانی ساز مثبت، کنترل ناپذیری و احساس خطر باورهای درباره توانایی شناختی، باورهای منفی عمومی (مسؤولیت پذیری، خرافه پرستی و تنبیه گری) و خودگاهی شناختی، پاره مقیاس‌های این آزمون را تشکیل می‌دهد.

یافته‌ها

در این بخش، ابتدا مشخصه‌های توصیفی، سپس اطلاعات مربوط به اعتبار و روایی پرسش نامه مورد بررسی قرار گرفته است. در جدول ۱، مشخصه‌های توصیفی عملکرد کل آزمودنی‌ها در آزمون فراشناخت ولز براساس شاخص‌های مرکزی و پراکندگی ارایه شده است. همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود میانگین، انحراف استاندارد، خطای استاندارد نسبی و کشیدگی نمرات در کل آزمودنی‌ها به ترتیب برابر با ۱۳۰/۶۲، ۲۱/۳۱، ۰/۹۶۳ و ۰/۹۳-۰ در پسران به ترتیب برابر با ۱۳۷/۹۷، ۲۲/۶۷، ۰/۱۵۴ و ۱/۴۹۵ و در دختران به ترتیب برابر با ۱۱۵/۱۲۴، ۱۷/۶۹۳ و ۰/۲۲۷ است.

جدول ۱: شاخص های مرکزی و پراکندگی نمرات کل آزمودنی ها در آزمون فراشناخت ولز

تعداد	جمع	کل	پسر	دختر
ميانگين	۴۹۰	۲۳۰	۲۶۰	۱۲۴/۱۱۵
خطاي معيار ميانگين	۱۳۰/۶۲	۱۳۷/۹۷	۱/۴۹۵	۱/۰۹۷
ميانيه	۱۲۸	۱۳۷/۵	۱۲۲	۱۲۲
نما	۱۲۲	۱۲۲	۱۲۰	۱۷/۶۹۳
انحراف استاندارد	۲۱/۳۱	۲۲/۶۷	۵۱۴/۰۸	۳۱۳/۰۷۵
واريانس	۴۵۴/۵۳۰	-۰/۰۹۱	-۰/۱۹۳	۰/۲۲۷
کشيدگي	۰/۲۲۰	۰/۳۲۰	۰/۳۰۴	۰/۰۳۰۴
خطاي کشيدگي	۰/۲۲۰	-۰/۱۹۲	۰/۴۸۰	۰/۴۸۰
چولگي	۰/۱۱۰	۰/۱۶۰	۰/۱۵۱	۰/۱۵۱
خطاي چولگي	۱۰۶	۱۰۶	۸۱	۸۱
دامنه	۷۷	۷۷	۹۰	۹۰
كمينه	۱۸۳	۱۸۳	۱۷۱	۱۷۱
بيشينه	۶۴۰۰۵	۳۱۷۳۵	۳۲۲۷۰	۳۲۲۷۰

اعتبار

يکي از مسائلی که در ارزشياری ابزار سنجش اهميت فوق العاده دارد، اعتبار است. اين اصطلاح به ميزان دقت و صراحت روش اندازه گيري مربوط می شود و نشانه پايانی، قابلیت تكرار و باز پديدآوری ابزار اندازه گيري است. هر آزمون تا آن حد معتبر است که بتوان وضع آزمودنی را در اندازه گيري های مكرر ثابت نگه دارد و معرف اين موضوع کوچك بودن خطاي استاندارد اندازه گيري و يا بزرگ بودن ضريب اعتبار است. چنانچه مشاهده می شود ضريب اعتبار (همگونی) آزمون فراشناخت ولز برابر با $۰/۸۹۶$ است. محاسبات مربوط به ضريب آلفای کرونباخ کل گروه و دختران و پسران به تفکيک در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲: ضريب آلفای کرونباخ آزمون فراشناخت ولز در کل گروه، دانشجويان پسر و دختر

تعداد	کل گروه	پسران	دختران
۴۹۰	۲۳۰	۲۶۰	۱۲۴/۱۱۵
ضريب آلفای کرونباخ	۰/۸۹۶	۰/۹۰۲	۰/۸۵۸

همان طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، ضریب اعتبار آزمون با فرمول آلفای کرونباخ برای گروه پسران، $(N=230)$ و برای گروه دختران، $(N=260)$ است. به طور کلی، ضریب اعتبار آزمون فراشناخت ولز در مطالعه حاضر، چه برای کل گروه و چه برای گروه‌های دختران و پسران، در حد مطلوب و در مقایسه با ضریب اعتبار آزمون‌های مشابه، بسیار قوی است. بالا بودن این ضریب، موجب می‌شود که بتوان محاسبات مربوط به ضرایب اعتبار و تحقیق درباره سازه مورد سنجش (آزمون فراشناخت ولز) را انجام داد و به نتایج حاصل از آن اعتماد کرد.

روایی

اگر آزمون را همانگونه که متداوی است به عنوان وسیله‌ای برای سنجش نوعی صفت مکنون در نظر بگیریم، اساسی ترین پرسش این است که آزمون مورد نظر، چه صفت (یا صفاتی) را اندازه می‌گیرد. پاسخ به این پرسش، به گفته ثراندیک (نقل از هون، ۱۳۷۵) زیاد هم آسان نیست زیرا صفت مورد نظر را نمی‌توان به گونه‌ای مستقیم اندازه گرفت، اما بدون تردید برای خصیصه مورد مطالعه در سطحی از پیچیدگی، نظریه‌ای وجود دارد که سازنده آزمون را به سوی مقصد اصلی هدایت می‌کند. درباره آزمون فراشناخت ولز نیز، اساسی ترین پرسش این است که این آزمون، بویژه هنگامی که از زبان اصلی (انگلیسی) به زبان دیگری (فارسی) ترجمه شده است، چه صفت یا صفاتی را اندازه می‌گیرد. بنابراین، نیاز به گردآوری شواهدی درباره روایی سازه آن، بیش از پیش احساس می‌شود. با توجه به این که اساسی ترین روش کمی پژوهش، درباره روایی سازه یک آزمون با یک پرسشنامه، تحلیل همبستگی آن آزمون با دیگر آزمون‌ها یا دیگر شاخص‌های کارکردی است، در پژوهش حاضر نیز، برای گردآوری شواهد مربوط به روایی سازه از دو روش روایی همگرا و تحلیل عاملی استفاده شده است.

به منظور تحقیق درباره همبستگی نمره‌های حاصل از اجرای آزمون فراشناخت ولز با آزمون همنام آن که در حقیقت نوعی روایی همگرا به شمار می‌آید، همبستگی نمره کل آزمون با نمره کل آزمون فراشناخت سوانسون محاسبه شده است. ضریب همبستگی نمرات آزمون فراشناخت ولز با نمرات آزمون فراشناخت سوانسون برابر 0.654 و در سطح $\alpha = 0.01$ معنادار است. برای تعیین جواب نهایی و تشخیص عامل یا عامل‌هایی که احتمالاً زیربنای مواد پرسش نامه را

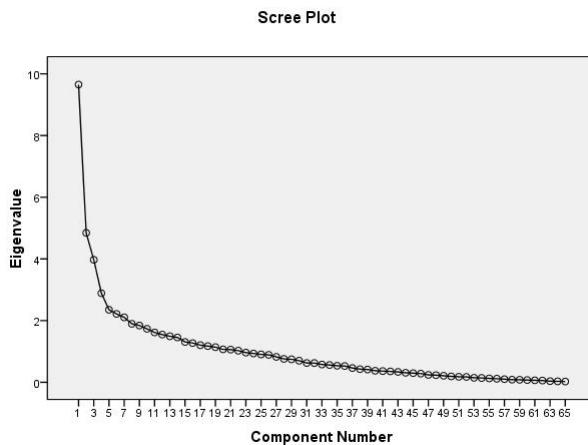
تشکيل می دهد و همچين برای تعين ساختار ساده آن، از چرخش واريماكس^۱ استفاده شده است. داده ها نشان می دهد علاوه بر آنكه مقدار تعين کتنه همبستگی صفر نیست، مقدار KMO (کفایت نمونه برداری) برابر ۰/۶۹۰ و سطح معناداري آزمون کرویت بارتلت^۲ برابر ۰/۰۰۰۱ است. بنابراین، علاوه بر کفایت نمونه برداری، اجرای تحليل عاملي بر پايه ماترييس همبستگی مورد مطالعه نيز، قابل توجيه خواهد بود.

برای تعين اين مطلب که مجموع پرسش های تشکيل دهنده آزمون فراشناخت سوانسون از چند عامل معنادار اشبع شده است، سه شاخص ارزش ویژه عامل ها^۳، نسبت واريانس تبيين شده توسط هر عامل و نمودار چرخش يافته ارزش های ویژه که سنگ ريزه ای^۴ ناميده می شود، مورد توجه قرار گرفته است. نمودار Scree طرحی از واريانس کل تبيين شده توسط هر متغير را در ارتباط با متغيرهای دیگر نشان می دهد. در اين طرح، عموماً عامل های بزرگ در بالا و دیگر عامل ها با شيب تدریجي در کنار هم نشان داده می شوند. اين گونه طرح ها که همانند سراشبيي دامنه کوه است توسط کتل^۵ (۱۹۶۶) طرح Scree ناميده شده است. همان طور که در نمودار ۱ دیده می شود، ارزش های ویژه ۲۱ عامل، بزرگ تر از يك است که در میان آنها ارزش ویژه عامل يكم (۹/۶۵۳) اختلاف فاحشي با ارزش ویژه سایر عامل ها دارد (عامل دوم داراي ارزش ویژه برابر ۴/۸۴۴ است). اين ۲۱ عامل در مجموع ۷۵/۱۸۱ درصد کل واريانس بين ۶۵ ماده مورد مطالعه را توجيه می کند. بدین ترتیب، چنانچه از مجموع پرسش ها تنها ۲۱ عامل استخراج شود در حدود ۱۵٪ واريانس مشترک بين پرسش ها به وسیله عامل نخست تبيين می شود. هر چند اين موضوع نشان می دهد احتمالا يك عامل کلی بر همه مواد پرسشنامه تسلط دارد اما برای تشخيص تعداد عامل هایی که لازم است در راه حل نهايی استخراج شود، طرح Scree استفاده شده است.

1- Varimax rotation
4- Scree

2- Bartlett's Tets of Sphericity
5- Cattell

3- Eigen Value

نمودار ۱: نمودار Scree عامل های ۶۵ گانه پرسشنامه فراشناخت ولز

با توجه به ارزش ویژه عامل های پنج گانه، تحلیل مؤلفه های اصلی بر پایه استخراج ۵ عامل و ۳۰ بار تکرار انجام و بارهای عاملی بزرگتر از $0/3$ مرتب شد. یافته ها نشان داد بار عاملی ۳۲ پرسش (از ۶۵ پرسش) متمرکز بر عامل یکم با ارزش ویژه، برابر $0/653$ است. این عامل، حدود $14/851$ درصد واریانس مشترک بین پرسش ها را تبیین می کند. تفاوت ارزش ویژه این عامل با سایر عامل ها چشم گیر است. بار عاملی ۱۸ پرسش بر دو عامل متمرکز است و بیشترین میزان اشتراک، متعلق به پرسش شماره ۳۱ با میزان اشتراک $0/588$ و کمترین میزان مربوط به پرسش شماره ۴ است که بار عاملی آن کمتر از $0/32$ محاسبه شده است.

با توجه به این که ماتریس اصلی عاملی و بارهای مربوط، به گونه ای کلی که از لحاظ علمی مهم و با معنا باشد را نشان نمی دهد، تصمیم گرفته شد عامل های استخراج شده با استفاده از چرخش واریماکس به محورهای جدید انتقال داده شود تا هم کشف هیأت کلی مواد پرسش نامه و هم تشخیص ساختار ساده ای که نمایشگر خطوط اصلی نسبتاً روشن برای رسیدن به راه های تغییرپذیر باشد را امکان پذیر سازد. ماتریس چرخش یافته عامل ها در جدول ۳ نشان داده شده است.

لازم به یادآوری است که برخی از پژوهشگران، به منظور تحقیق درباره روابط بین متغیرها و همچنین دستیابی به تعاریف عامل ها، ضرایب بالاتر از $0/3$ و گاهی بالاتر از $0/4$ را در تعریف

عامل‌ها مهم و با معنا داشته و ضرایب کمتر از این حدود را به عنوان صفر (عامل تصادفی) در نظر گرفته‌اند؛ مثلاً برای تفسیر عامل‌ها، جونز (۱۹۵۴) کمترین مقدار ضریب را برابر $0/3$ ، هولمن (۱۳۶۷) برابر $0/35$ و رینولد و همکاران (۱۹۸۸) برابر $0/4$ به کار برده‌اند. البته تردیدی نیست که هرچه بار عاملی یک سؤال زیادتر باشد نفوذ آن در تعیین ماهیت عامل مورد نظر بیشتر است. اما در پژوهش حاضر، به دلیل بارهای عاملی پرسش‌های شخصیت، به ویژه هنگامی که تعداد سؤال‌ها زیاد باشد معمولاً کمتر از بارهای عاملی تست‌های هوش و استعداد است و با توجه به این که طول پرسش نامه مورد مطالعه نسبتاً زیاد است، حداقل ضریب معنادار $0/3$ در نظر گرفته شده است.

جدول ۳: ماتریس چرخش یافته عامل‌های ۵ گانه به شیوه واریماکس

سؤال					سؤال					سؤال				
۱	۲	۳	۴	۵	۱	۲	۳	۴	۵	۱	۲	۳	۴	۵
۲۵ س ۰.۶۶					۲۲ س ۰.۳۷	۰.۳۹				۱۴ س				۰.۶۸
۲۶ س ۰.۶۳					۸ س	۰.۳۷				۱۵ س				۰.۶۴
۲۷ س ۰.۶۲					۴۵ س	۰.۳۳				۳۷ س				۰.۵۴
۴۶ س ۰.۶۲					۱۳ س					۶ س				۰.۵
۶۰ س ۰.۵۸					۴۹ س					۶۱ س	-۰.۳۱			۰.۶۹
۳۰ س ۰.۵۷					۱۰ س		۰.۶۸			۲۵ س				۰.۶۷
۳۲ س ۰.۵۶					۲۴ س		۰.۶۲			۳۳ س				۰.۶۶
۹ س ۰.۵۶					۴۷ س		۰.۶۲			۱۱ س	۰.۳۲			۰.۶۱
۵۴ س ۰.۵۰					۴۳ س		۰.۵۷			۴ س				۰.۳۷
۶۳ س ۰.۵۴	۰.۳۲				۵۷ س		۰.۵۶	۰.۳۲		۳۸ س	۰.۳۲			-۰.۳۳
۱۲ س ۰.۵۱	۰.۳				۶۲ س	۰.۴۱	۰.۰۲			۵۹ س				-۰.۳۳
۶۵ س ۰.۴۹					۴۰ س	۰.۴۱	۰.۰			۵۲ س				
۵۶ س ۰.۴۳	۰.۴				۵۱ س		۰.۶۹			۲۰ س				
۳۸ س ۰.۴۲		۰.۳۲			۵۸ س		۰.۶۳							
۲ س					۴۱ س									
۵۰ س	۰.۲				۱۱ س									
۶۴ س	۰.۰۷				۲۱ س									
۴۸ س	۰.۰۷	۰.۳۴			۱۸ س									
۴۴ س	۰.۰۵				۳۴ س		۰.۳۳							
۴۲ س	۰.۰	۰.۳۴			۳۶ س									
۳۹ س	۰.۰				۷ س									
۳۳ س	۰.۶۸				۳۱ س									
۳ س	۰.۴۴				۵ س									
۵۳ س	۰.۶۳				۵۵ س		۰.۳۸							
۱۶ س	۰.۴۳	۰.۳۱			۱۹ س									
۱۷ س	۰.۴۱				۲۹ س									

جدول ۳ نشان می دهد:

- ۱- عامل یکم، همبسته با پرسش هایی است که در پرسش نامه فراشناخت ولز با باورهای نگرانی ساز مثبت ارتباط دارد و بزرگترین بار عاملی متعلق به پرسش ۳۵ (چنانچه نگران نباشم زندگی ام از دست خواهد رفت) است.
- ۲- عامل دوم، همبسته با پرسش هایی است که در پرسش نامه فراشناخت ولز با باورهای نگرانی ساز منفی ارتباط دارد. بزرگترین بار عاملی، متعلق به پرسش ۵۰ (چنانچه نتوانم افکارم را کنترل کنم، ممکن است خود به پریشانی کشیده شوم) است.
- ۳- عامل سوم، همبسته با پرسش هایی است که در پرسش نامه فراشناخت ولز با باورهای ناتوانی شناختی ارتباط دارد. بزرگترین بار عاملی، متعلق به پرسش ۱۰ (برای به خاطر سپاری لغات و اسمای، به حافظه ام اطمینان بسیار کمی دارم) است.
- ۴- عامل چهارم، همبسته با پرسش هایی است که در پرسش نامه فراشناخت ولز با کنترل ناپذیری و احساس خطر ارتباط دارد. بزرگترین بار عاملی، متعلق به پرسش ۲۱ (نگرانی، بدنم را تحت فشار روانی فراوان قرار می دهد) است.
- ۵- عامل پنجم همبسته با پرسش هایی است که در پرسش نامه فراشناخت ولز با خود آگاهی شناختی ارتباط دارد. بزرگترین بار عاملی متعلق به پرسش ۱۴ (افکارم را باز بینی می کنم) است.

هنجر

همان طور که پیشتر اشاره شد، یکی از شرایط آزمون های استاندارد این است که پس از آن که طبق دستورالعمل معین در شرایط یکسان انجام شد، نمره های خام به دست آمده باید به مقیاس، ضابطه و ملاک دیگر تبدیل شود که امکان مقایسه را فراهم کند. بدین ترتیب به منظور تعییر و تفسیر نمره های هر فرد لازم است نمره های خام او در یک مقیاس یکنواخت و کلی تر بیان شود (که در اصطلاح روان سنجی هنجر خوانده می شود). پایه و اساس چارچوبی را که هنجر براساس آن ساخته می شود طبق اصول متعارف درباره همه آزمون ها پرسش نامه ها، جدول توزیع فراوانی نمره های خام تشکیل می دهد و در پژوهش حاضر، با توجه به نتایج آزمون تی مستقل که بین دانشجویان دختر و پسر تفاوت معنادار وجود دارد (پسران با میانگین ۹۷/۱۳۷ در مقایسه با گروه دختران با میانگین ۱۱۵/۱۲۴ در آزمون فراشناخت ولز عملکرد بهتری از خود نشان داده اند) منطقی تر است که علاوه بر کل گروه برای دختران و پسران دانشجو نیز به تفکیک،

جدول نرم تهیه شود. بدین ترتیب، برای کل گروه نمونه مورد مطالعه و دختران و پسران، نرم استاندارد تهیه شده است.

جدول ۴: نمره های تراز شده برای نمره های میانی در فراشناخت ولز

نمره ها	فاصله	مقدار آن برای نمرات دختران	مقدار آن برای نمرات پسران	مقدار آن برای نمرات کل
۱۸۱-۱۸۵		-	۷۴	۷۶
۱۷۹-۱۸۰		-	۶۹	۷۲
۱۷۱-۱۷۵		۷۳	۶۵	۶۸
۱۶۹-۱۷۰		۶۹	۶۳	۶۵
۱۶۱-۱۶۵		۶۶	۶۱	۶۳
۱۵۹-۱۶۰		۶۶	۵۹	۶۲
۱۵۱-۱۵۵		۶۶	۵۷	۶۰
۱۴۹-۱۵۰		۶۵	۵۴	۵۸
۱۴۱-۱۴۵		۶۲	۵۲	۵۶
۱۳۶-۱۴۰		۵۹	۵۱	۵۴
۱۳۱-۱۳۵		۵۶	۴۹	۵۲
۱۲۶-۱۳۰		۵۲	۴۷	۵۰
۱۲۱-۱۲۵		۵۱	۴۴	۴۸
۱۱۶-۱۲۰		۴۸	۴۰	۴۴
۱۱۱-۱۱۵		۴۴	۳۸	۴۱
۱۰۶-۱۱۰		۴۰	۳۶	۳۹
۱۰۱-۱۰۵		۳۸	۳۵	۳۶
۹۶-۱۰۰		۳۵	۳۱	۳۴
۹۱-۹۵		۳۱	۲۹	۳۰
زیر ۹۱		۲۶	۲۸	۲۸

بحث و نتیجه گیری

در این بخش، ابتدا مشخصه های توصیفی، سپس اطلاعات مربوط به اعتبار و روایی پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفته است. مشخصه های توصیفی عملکرد کل آزمودنی ها در آزمون

فراشناخت ولز براساس شاخص‌های مرکزی و پراکنده‌گی ارایه شده است. میانگین، انحراف استاندارد، خطای استاندارد نسبی و کشیدگی نمرات در کل آزمودنی‌ها به ترتیب برابر با ۱۳۰/۶۲۰، ۱۳۰/۳۱، ۲۱/۳۱، ۰/۹۶۳ و ۰/۹۶۰- در پسaran به ترتیب برابر با ۱۳۷/۹۷، ۲۲/۶۷، ۰/۱۵۴ و ۰/۴۹۵ و در دختران به ترتیب برابر با ۱۱۵/۱۲۴، ۱۷/۶۹۳، ۱۰/۹۷ و ۰/۲۲۷ است.

یکی از مسایلی که در ارزشیابی ابزار سنجش اهمیت فوق العاده دارد، اعتبار است. ضریب اعتبار (همگونی) آزمون فراشناخت ولز برای کل گروه برابر ۰/۸۹۶ ($N = ۴۹۰$) ضریب اعتبار آزمون با فرمول آلفای کرونباخ برای گروه پسaran، $0/۹۰۲$ ($N = ۲۳۰$) و برای گروه دختران، $0/۸۵۸$ ($N = ۲۶۰$) است. این یافته، نتایج ساداتی (۱۳۸۱) را تأیید می‌کند او همسانی درونی آزمون را با استفاده از روش آلفای کرونباخ را برای کل آزمون برابر ۸۸۱۹/ به دست آورد. به طور کلی، ضریب اعتبار آزمون فراشناخت ولز در مطالعه حاضر، چه برای کل گروه و چه برای گروه‌های دختران و پسaran، در حد مطلوب و در مقایسه با ضریب اعتبار آزمون‌های مشابه، بسیار قوی است. بالا بودن این ضریب، موجب می‌شود که بتوان محاسبات مربوط به روایی و تحقیق درباره سازه مورد سنجش (آزمون فراشناخت ولز) را انجام داد و به نتایج حاصل از آن اعتماد کرد. همبستگی نمره‌های حاصل از اجرای آزمون فراشناخت ولز با آزمون فراشناخت سوانسون که در حقیقت نوعی روایی همگرا به شمار می‌آید، برابر ۰/۶۵۴ به دست آمد که در سطح $\alpha = 0/۰۱$ معنادار است. که یافته‌های ولز (۱۹۹۷) را تأیید می‌کند.

برای تعیین این مطلب که مجموع پرسش‌های تشکیل دهنده آزمون فراشناخت سوانسون از چند عامل معنادار اشباع شده است، سه شاخص ارزش ویژه عامل‌ها^۱، نسبت واریانس تبیین شده توسط هر عامل و نمودار چرخش یافته ارزش‌های ویژه ۲۱ عامل، بزرگتر از یک است که در میان آنها ارزش ویژه عامل یکم (۹/۶۵۳) اختلاف فاحشی با ارزش ویژه سایر عامل‌ها دارد (عامل دوم دارای ارزش ویژه برابر ۴/۸۴۴ است). این ۲۱ عامل در مجموع ۷۵/۱۸۱ درصد کل واریانس بین ۶۵ ماده مورد مطالعه را توجیه می‌کند. بدین ترتیب، چنانچه از مجموع پرسش‌ها تنها ۲۱ عامل استخراج شود در حدود ۱۵٪ واریانس مشترک بین پرسش‌ها به وسیله عامل نخست تبیین می‌شود. این یافته نیز نتایج پژوهش ولز (۱۹۹۷) را تأیید می‌کند. ولز برای بررسی روایی سازه^۲

1. Eigen Value

2. construct validity

آزمون، از روش تحلیل عاملی استفاده کرده است و وجود یک عامل ناب را برای پرسش نامه مورد تأکید قرار داد.

یکی دیگر از یافته های پژوهش تفاوت عملکرد دانشجویان دختر و پسر در آزمون فراشناخت ولز است و دانشجویان پسر عملکرد بالاتری نسبت به دانشجویان دختر داشته اند. این یافته، نتایج ساداتی (۱۳۸۱) را تایید می کند.

منابع فارسی

- آناستازی، ان. (۱۹۶۸). روان آزمایی. ترجمه محمد نقی براهنی. (۱۳۶۴). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- پل کلاین. (۱۹۹۵). راهنمای آسان تحلیل عاملی. ترجمه سید جلال صدرالسادات. (۱۳۸۰). تهران: انتشارات سمت.
- ثراندیک، آر. ال. (۱۹۷۳). روان سنجی کاربردی. ترجمه حیدرعلی هومن. (۱۳۷۵). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- شريفی، ح. (۱۳۷۵). اصول روان سنجی و روان آزمایی. تهران: انتشارات رشد.
- مارفات، گری-گرات. (۹). راهنمایی سنجش روانی. ترجمه حسن پاشا شريفی و محمدرضا نیکخو (۱۳۷۵). تهران: انتشارات رشد.
- مگنوسون، د. (۹). مبانی نظری آزمون های روانی. ترجمه محمد نفی براهنی. (۱۳۶۴). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- هرگنهان، بی. آر.، و السون، میتواج. (۲۰۰۱). مقدمه ای بر نظریه های یادگیری. ترجمه علی اکبر سیف. (۱۳۸۲). ویراست ششم. تهران: نشر دوران.
- هومن، ح. (۱۳۷۳). اندازه گیری روانی و تربیتی و فن تهیه تست. تهران: نشر پارسا.

منابع انگلیسی

- Atkinson, R. C., & Shiffrin, R. M. (1968).** Human memory: A proposed system and its control processes. In K. E. Spence & I. T. Spence (Eds.), *Psychology of learning and motivation* (Vol. 2, pp. 89-195). New York: Academic.
- Belmont, I. M., & Butterfield, E. C. (1969).** The relations of short-term memory to development and intelligence. In L. C. Lipsitt &

- H. E. Reese (Eds.), *Advances in child development and behavior* (Vol. 4, pp. 28-82). New York: Academic.
- Borkowski, T. G., & Muthukrishna N. (1992).** Moving metacognition into the classroom: Working models and effective strategy teaching. In M. Pressley, K. R. Harris & J. T. Guthrie (Eds.), *Promoting academic competence and literacy in school* (pp. 477-501). Sandiego, CA: Academic.
- Brown, A. L., & Campione J. C. (1977).** Training study time apportionment in educable retarded children, *Intelligence*, 1, 94-107.
- Brown, A. L. (1978).** Knowing when, where and how to remember: A problem of metacognition. In R. Glaser (Ed.), *Advances in instructional psychology* Vol.1, pp. 77-165. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Carr, M., Alexander, J., & Folds-Bennett, T. (1994).** Metacognition and mathematics strategy use. *Applied Cognitive Psychology*, 8, 583-595.
- Corsini, S. A. (1971).** Memory: Interaction of stimulus and organismic factors. *Human Development*, 14, 227-235.
- Davidson, J. E., Deuser, R., & Sternberg, R. J. (1994).** The role of metacognition in problem solving. In J. Metcalf & A. P. Shimamura (Eds.), *Metacognition: Knowing about knowing* (pp. 207-226). Cambridge: MA: MIT Press.
- Ericsson, K. A., & Simon, H. A. (1980).** Verbal reports as data. *Psychological Review*, 87, 215-251.
- Flavell, J. H., & Wellman, H. M. (1977).** Metamemory. In R.V. Kail, J. R. & Y.W. Hagen (Eds.), *Perspectives on the development of memory and cognition*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Flavell, J. H. (1971).** First discussant's comments: What is memory development the development of? *Human Development*, 14, 272-278.
- Flavell, J. H. (1979).** Metacognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive – development inquiry. *American Psychologist*, 34, 906-911.
- Hacker, D. J., Dunlosky, J., & Graesser, A. C. (1998).** *Metacognition in Educational Theory and Practice*. Mahwah. NJ: Erlbaum.
- Hagen, J.W., & Kingsley, P.R. (1968).** Labeling effects in short-term memory. *Child Development*, 39, 113-121.

- Hart, U. T. (1965).** Memory and the feeling of knowing experience. *Journal of Educational Psychology*, 56, 208-216.
- Inhelder, B. & Piaget, J. (1958).** *The growth of logical thinking from childhood to adolescence*. New York: Basic Books.
- Kluwe, R. H. (1982).** Cognitive knowledge and executive control: Metacognition. In D. R. Griffin (Ed.), *Animal mind – human mind* (pp. 201-224). New York: Springer – Verlag.
- Markman, E. M. (1977).** Realizing that you don't understand: A preliminary investigation. *Child Development*, 48, 986-992.
- Miller, G. A. (1953).** What is information measurement? *American Psychologist*, 8, 3-11.
- Nelson, T. O., & Narens, L. (1990).** *Metamemory: Core readings*. Boston: Allyn & Bacon.
- Newwell, A., Shaw, J. G., & Simon, H. A. (1958).** Elements of a theory of human problem-solving. *Psychological Review*, 65, 151-166.
- Nicholls, J. G., & Miller, A. T. (1984).** Development and its discontents: The differentiation of the concept of ability. In M. L. Maehr (Ed.), *Advances in motivation and achievement* (Vol. 3, pp. 185-218). Greenwich, Ct: JAI.
- Paris, S. G., & Winograd, P. (1990).** How Metacognition can promote academic learning and instruction. In B. F. Jones & L. Idol (Eds.), *Dimensions of Thinking and Cognitive Instruction* (pp. 15-51). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Reynolds, C. R., & Piaget, K. D. (1988).** Factor analysis of the revised children's manifest anxiety scale for blacks, whites, males, and females with a national and innovative sample. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 49(3), 352-359.
- Wells, A. (2001).** Emotional disorder and metacognition: Innovative cognitive therapy. Chichester.
- Wells, A., & King, P. (2006).** Metacognitive therapy for generalize anxiety disorder. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 37, 206- 211.
- Wells, A., & Semb, S. (2004).** Metacognitive therapy for PTSD: Preliminary investigation of a new brief treatment. *Journal of Behavior Therapy and experimental Psychiatry*, 35, 307- 318.